

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		KAPOSVARI TÖRVÉNYSZÉK Gazdasági Bírósága Kaposvár	
Ügyszám: IV/ 00 8 6 1 - 0 / 2020		Erk.: 2020. MÁJ. 11	
Érkezett: 2020. MÁJ. 20.		Példány:	Mell.: d.
Példány:	Kezelőiroda:	1 Fpzh 12/2018	
Melléklet:	db		

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz a Kúria Gfv. VII. 30.286/2019/4 ügyszámú végzésével szemben

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott a Sallai Ügyvédi Iroda ([REDACTED]) tagjaként eljáró Plószné dr. Sallai Magit ügyvéd az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában konkretizált alkotmánybírói hatáskörre vonatkozóan, az ugyanott megállapított indítványozói jogosultság alapján, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében előírt törvényi határidőn belül, a mellékletben nevesítettek képviselőjében, az alábbiak szerint előterjesztett,

alkotmányjogi panaszt

nyújtom be.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Gfv. VII. 30.286/2019/4 ügyszámú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani és a végzést az Abtv. 43. § (1) bekezdés alkalmazásával megsemmisíteni sziveskedjen. Kezdeményezzük egyidejűleg a támadott döntés végrehajtásának felfüggesztését.

I. A támadott döntés

A Kúria csatolt végzésében szereplő tényállásból látható, hogy az indítványozó felszámoló az elsőfokú bíróság (Kaposvári Törvényszék) a tisztségéből felmentette. A másodfokon eljáró Pécsi Ítéletábrla a felszámoló fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését – fellebbezett részében – megváltoztatta, a felszámoló felmentését mellőzte, és a hitelező felmentés iránti kérelmét elutasította. Összességében tehát az indítványozó felszámolóra nézve kedvező döntés született.

A Kúria Gfv. VII. 30.286/2019/4 ügyszámú végzésében a jogerős végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú végzést a fellebbezett részében helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (Ügyrend) alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntésével szemben lehet alkotmányjogi panaszt benyújtani, mely – többek között – a megtámadott határozatot hatályában fenntartja, vagy a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi és helyette, illetve az elsőfokú határozat helyett új és a jogszabályoknak megfelelő határozatot hoz, vagy c) a jogerős határozatot megváltoztatja és a törvénynek megfelelő új határozatot hoz.

1

„Az írat elektronikus útraól készített másolat”

Kaposvár, 20.....2020. MÁJ. 1. 1.

.....
tisztviselői nek

A Kúria a jogerős döntést hatályon kívül helyezte (azaz teljesen új, a másodfokú döntés tartalmával ellentétes döntési tartalmat keletkeztetett. Ez álláspontom szerint megalapozza az alkotmányjogi panasz benyújtásának lehetőségét, figyelemmel arra is, hogy további jogorvoslatnak nincs helye (azt maga a Kúria zárta ki azzal, hogy kimondta: „A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye”).

A Kúria döntésével szembeni alkotmányossági aggályunkat az alkotmányjogi panasz indokolás-részében taglaljuk.

II. Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései és a korábbi alkotmánybírói döntések hivatkozhatósága

1. Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései

Indítványunkban az Alaptörvény következő cikkének sérelmét állítjuk:

Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdés

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Mivel egyes alapvető jogok tekintetében állítunk alaptörvény-ellenességet, indokolt nevesíteni azt, hogy milyen esetben engedi meg az Alaptörvény az alapvető jogok korlátozását.

Az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetében foglalt I. cikkének (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

2. A korábbi döntések hivatkozhatósága

Indítványunkban (részben a jelenlegi AB gyakorlatot hasznosítva, azon át közvetetten) az Alkotmánybíróság korábbi döntéseire is hivatkozunk, bár ismert, hogy Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása (2013. március 25.) 19. cikkének (2) bekezdése 2013. április 1-jei hatállyal megváltoztatta az Alaptörvény Záró és vegyes rendelkezések 5. pontját, és annak szövegét a következőképpen állapította meg: „[a]z Alaptörvény hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírói határozatok hatályukat veszítik. E rendelkezés nem érinti az ezen határozat által kifejtett joghatásokat.”

Az Alaptörvény hatálybalépését követően az Alkotmánybíróság azonban a korábbi Alkotmányon alapuló határozatairól kimondta, hogy az újabb ügyekben felhasználhatja az Alaptörvény hatálybalépése előtt hozott határozataiban szereplő érveket, ha „az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.”¹ A korábbi Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtett elvi jellegű megállapítások felhasználása tehát megkívánja az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak összevetését és mérlegelését is tekintettel.

Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdéseknél felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, továbbá szükségesnek mutatkozik ezeknek a meghozandó döntés indoklásába történő beillesztése. Az Alkotmánybíróság – a fenti feltételek vizsgálata mellett – a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként történő megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja, vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának a létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.²

INDOKOLÁSUNK

I. Az indítványra vonatkozó eljárási feltételek teljesülése

Az Abtv. 27. § az alábbiak szerint rendelkezik:

„27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

1. Az indítványozók személyes érintettsége, valamint a bírói döntés, továbbá a 27. § a) és b) pontjában foglalt elvárások

¹ 22/2012. (V. 11.) AB határozat, Indokolás [40]

² 13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [27]-[34]

a) Az általam képviselt felszámoló, a [REDACTED] félként jelenik meg az eljárásban, azaz a Kúria döntése közvetlenül érinti. Az Abtv. 27. § (2) bekezdése szerint

„(2) Jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet,

a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt,

b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy

c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed.”

b) Álláspontom szerint – az alábbiakban előterjesztett érvek alapján – az indítványozó esetében megvalósul az a helyzet, hogy az „az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés” az „Alaptörvényben biztosított jogát sérti”, és „a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

ba) A Kúria döntése végleges, az ügy érdekében hozott döntés, továbbá a felülvizsgálati döntés ellen jogorvoslatnak helye nincs. Azaz: a jogorvoslati lehetőségek kimerítettek.

bb) Az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét indítványunk indokolásában törekszem igazolni.

2. A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve az alapvető alkotmányjogi kérdés

Az Abtv. 29. § szerint „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be”.

Álláspontunk szerint a 29. §-ban foglaltak az indítvány vonatkozásában megvalósul. A *bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-sérelem* álláspontunk szerint igazolható (későbbiekben részletesebben kifejtve) abban, hogy a Kúria a panaszt benyújtó szervezetre nézve pozitív döntés helyett jogorvoslattal már nem érinthető, nekik kedvezőtlen és jelentős érdeksérelemet eredményező határozatot hozott, azaz de facto alapjogaik érvényesítésétől elzárta őket, megsértve ezzel az Alaptörvény jogorvoslatra és tisztességes eljárásra vonatkozó szabályait – a tárgyalás tartásának véleményünk szerint alkotmányellenes mellőzésével. Elvi kérdés ezen túlmenően, hogy a bírósági tárgyaláson igénybe vehető érvelési lehetőség elmaradása eredményezhet-e olyan jog-vagy érdeksérelemet, amely a bírósági szervezetrendszerben már nem orvosolható, és egyidejűleg megállapítható, hogy a jogerős döntés ezzel homlokegyenest ellentétes tartalmat hordozott.

3. Az egyéb formai feltételek

1. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján, „Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani”. Indítványunkat így az első fokon eljáró bíróságnál terjesztettük elő. Figyelemmel arra, hogy indítványunkban a Kúria döntését támadjuk, a Kúria döntése is „elsőfokúnak” tekinthető, így az indítványt a Kúriánál is előterjesztettük.

2. Indítványunk tartalmazza az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdésében a „határozott kérelemmel” kapcsolatosan felsorolt kötelező tartalmi elemeket, mivel magában foglalja

- az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. § szerinti, az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozói jogosultságra vonatkozó hivatkozást,
- az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét (kifejtve indítványunk indokolásában),
- az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést,
- az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit,
- az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével,
- a kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére, az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.

3. Mivel a támadott bírósági döntést 2020 március 10-én kézbesítették, indítványunk az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt elvárást teljesíti: a döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, írásban nyújtottuk be.

II. A tartalmi alaptörvény-ellenességet alátámasztó érvek és azok indokolása

1. A Kúria döntésének jellege

A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg határozatát. Ez az a – véleményünk szerint – alkotmányellenességet eredményező sajátosság, ami a tisztességes eljárás jogának sérelmén keresztül a ██████████ ██████████ ██████████-nek alapjogsérelmet és jelentős mértékű érdek-és anyagi sérelmet okozott. A Kúria döntése a jogerős – az indítványozónak teljes mértékben kedvező – döntés tartalmával szemben keletkeztetett új helyzetet, amivel szemben bírósági út már nem vehető igénybe.

2. Az alaptörvény-ellenességet alátámasztó érveink – az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) és (7) bekezdésének sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének két hivatkozott bekezdése szerint:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a *jogait és kötelezettségeit* törvény által feállított, független és pártatlan bíróság *tisztességes és nyilvános tárgyaláson*, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Az Alkotmánybíróság a 3251/2019. (X. 30.) AB határozat összegezte a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos elvi álláspontját.

[42] 2.1. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában foglalta össze, amelyet utóbb több döntésében [5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.] megerősített és továbbfejlesztett.

[43] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában – kifejezetten az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján (az Abtv. 27. §-án) alapuló hatáskörével összefüggésben – megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát és megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó – az Alkotmánybíróság által korábbi gyakorlatában kimunkált – alkotmányos követelmények nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthetők (Indokolás [27]).

[44] 2.2. A tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]; 3003/2019. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [25]}. Ezzel egyezően hangsúlyozza az EJEB is gyakorlatában, hogy az „eljárás egészét” veszi figyelembe, vagyis akkor állapítja meg, hogy sérült a tisztességes tárgyaláshoz való jog [EJEE 6. cikk (1) bekezdés], ha a lefolytatott eljárás egészében nem felelt meg a tisztességes tárgyalás követelményeinek. Egyes eljárási hibák önmagukban nem feltétlen vezetnek az eljárás „tisztességtelenségére” [*Barbera, Messegue és Jabardo kontra Spanyolország* (10590/83), 1988. december 6., 89. bekezdés; *Mirilashvili kontra Oroszország* (6293/04), 2008. december 11., 165. bekezdés].

[45] Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket [14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.]. Ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt (részjogosítványt), amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}.

[46] Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági eljárás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek észszerű időn belül való befejezése {2/2017. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [51]–[52]} és az indokolt bírói döntéshez való jog {7/2013. III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint polgári perekben is része a tisztességes eljárásnak, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {15/2002. (III. 29.) AB határozat,

ABH 116, 118; 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49].
 [47] Az Alkotmánybíróság e követelményeket a peres eljárás mellett irányadónak tekinti – az adott eljárás sajátosságaihoz igazodóan – a bírósági nemperes eljárásokban is {3064/2019. (III. 29.) AB határozat; 3375/2018. (XII. 5.) AB határozat; 3179/2018. (VI. 8.) AB határozat; 3241/2017. (X. 10.) AB határozat}.
 [48] Emellett fontos kiemelni azt is, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog nemcsak az adott bírósági eljárás sajátosságaihoz, hanem az adott eljárási szak sajátos eljárási szabályihoz is igazodik. Ebből következően nem feltétlenül ugyanazokat a garanciákat jelenti minden eljárási szakban {3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [45]}.
 [49] Összességében az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelményeket mind a peres, mind a nemperes bírósági eljárásban irányadónak tekinti, ugyanakkor az egyes részjogosítványokból fakadó garanciákat mindig az adott eljárásfajta keretein belül vizsgálja. Az Alkotmánybíróság jellemzően az adott eljárás egészének a figyelembevételével értékeli, hogy az eljárás tisztességes volt-e. Az alkotmányossági vizsgálat során ugyanakkor nem lehet eltekinteni attól sem, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelmények nem ugyanazokat a garanciákat jelentik az egyes bírósági szakokban (pl. elsőfokú eljárás, rendes és rendkívüli jogorvoslati szak). Az Alkotmánybíróság ezért a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelményeket mindig az adott eljárásfajta és eljárási szak sajátosságaihoz igazodóan értékeli.

Az Alkotmánybíróság a 3027/2018. (II. 6.) AB határozatában kimondta, hogy „a felülvizsgálati eljárásnak is ki kell elégítenie az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből folyó alkotmányos elvárásokat, különös tekintettel arra, hogy a Kúria ebben az eljárásban a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezheti, s ahelyett akár maga hozhat új érdemi határozatot [Pp. 275. § (4) bekezdés]. Így ehhez az ítélethez fűződik majd jogerőhatás, és – tartalmától függően – ez válik végrehajthatóvá”.

„A fellebbviteli eljárásokban, még akkor is, ha a másod- vagy harmadfokú bíróság mind jogkérdéseket, mind ténykérdéseket elbírálhat, a 6. cikk nem követeli meg mindig, az ügy jellegétől függetlenül nyilvános tárgyalás tartását. Az elsőfokú eljárást követően a nyilvános tárgyalás szükségességének megítélése során más szempontokra is, így az észszerű időn belüli elbíráláshoz való jogra és ehhez kapcsolódóan a bíróságok ügyterhének gyors kezelésére is figyelemmel kell lenni. *Ha első fokon már tartottak tárgyalást, akkor a tárgyalás mellőzését a másod-, illetve harmadfokú eljárás sajátos jellemzői indokolhatják* [Fejde kontra Svédország (12631/87), 1991. október 29., 31. bekezdés; polgári ügyben meghivatkozva: Rippe kontra Németország (5398/03) ügyben hozott döntésben, mellyel az EJEB nem fogadta be a panaszos kérelmét, illetve: Helmers kontra Svédország [PS] (11826/85), 1991. október 29., 36. bekezdés].

A 3064/2016. (IV. 11.) AB határozatában az Alkotmánybíróság megerősítette azon álláspontját, hogy „önmagában a tárgyalás tartásának mellőzése – más eljárási vagy anyagi jogi alaptörvény-ellenesség hiányában – nem jelent alkotmányjogilag releváns procedurális alapjogi sérelmet. Ilyen alapjogi sérelem fő szabályként az Alap-törvény XXVIII. cikk (1) bekezdése egészének figyelembe vétele alapján állapítható meg, nem pedig pusztán e komplex alaptörvényben biztosított jog egyes részjogosítványainak a jog egészéből kiszakított értelmezésével.” (Indokolás [14]).

Jelen esetben azonban a Kúria nem tartott tárgyalást, ez viszont abból az okból, hogy a Kúria döntésével, a panaszt benyújtó szervezetnek kedvező *másodfokú döntéssel ellentétes tartalmú* végzés született, ami ellen jogorvoslat sem biztosított, olyan helyzetbe hozta a [REDACTED] t, mint felszámolót, hogy érdemi jogorvoslat nem áll rendelkezésére, így kifejezett érdeke lett volna, hogy a Kúria előtti eljárásban jogi érveit kifejthesse. Ennek elmaradása bírósági fórum előtt orvosolhatatlan érdeksérelem eredményezett, így a tárgyalás tartásának mellőzése a tisztességes eljárásból való részjogosítványát, a tárgyalás tartásához való jogot sérti. A kedvező döntéssel szemben tárgyaláson kívül hozott, kedvezőtlen tartalmú döntéssel szemben a jogorvoslat lehetősége is kizárt, így a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése is sérül. A felszámoló és jogi képviselői részére a tárgyalás tartásával biztosított lehetőségek elmaradása csökkentette érvelési lehetőségük potenciálját, az azonnali reagálás, az esetlegesen felmerülő kérdésekre való válaszadás lehetőségével a jogi helyzet egyes részleteinek pontosítása, az esetleges jogi érvelésrendszer szóbeli előadásának vonatkozásában. Nem nyílt meg lehetősége arra, hogy a számára kedvezőtlen irányba forduló helyzet jogi háttérét a saját szemszögéből megvilágítsa, ezáltal a konkrét ügyben kialakuló érdeksérelmét elhárítsa.

A nyilvános tárgyaláson lehetősége nyílt volna az indítványozónak és jogi képviselőjének arra, hogy a Kúria tanácsát a jogi érvelésükben álláspontjukról olyan, esetlegesen felmerülő kérdésekben is tájékoztassák, ami az iratok alapján megvalósult döntés meghozatalakor esetlegesen nem állt a Kúria tanácsának rendelkezésére. A fentiek alapján véleményünk szerint kijelenthető tehát, hogy a tárgyalás tartásának, mint a tisztességes eljárás alaptörvényi követelménye részelemének elmaradása (azaz az ebből eredő alaptörvény-ellenesség) *a bírói döntést jelentősen befolyásolta*, annak tartalmát alapvetően határozta meg.

3. Összegzés

Az indítványunkban foglalt érvek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a támadott kúriai végzés alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és azt semmisítse meg.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésének megfelelően kijelentem, hogy adataim kezeléséhez **hozzájárulok**. Kijelentjük továbbá, hogy az indítványban szereplő személyes adataink nyilvánosságra hozatalához **nem járulunk hozzá**.

Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 27. §-a alapján indítványomhoz csatolom az ügyfelem által adott, az Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó meghatalmazást.

Melléletek:

- jogi képviselő meghatalmazása
- a Kúria támadott végzése

Záhony, 2020. május 9.

[REDACTED] nevében és képviselőjében:

Plósné dr. Sallai Margit ügyvéd

[REDACTED]

[REDACTED]

